ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଅଠାଉର

ଚାରି ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟର ଉନ୍ମୋଚନ: ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦରେ ବିଦ୍ରୋହର ଐତିହାସିକ ସମାନ୍ତରାଳ

Jeff Pippenger
2024-02-11

ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ତାହାକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେପରି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଆଣିଥିଲେ, ସେହିପରି ଶ୍ରେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ, ସେହି ସମୟ ହିଁ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଅଟେ। ସେ କହନ୍ତି, "ଯଦ୍ୟପି" ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଜାତି "ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଓ ଦୁର୍ନୀତି କାରଣରୁ ବିଶେଷରୂପେ କୁଖ୍ୟାତ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ତାହାର ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲା... କରୁଣାମୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଚତୁର୍ଥ ପୀଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ ସହିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ। ତାହାପରେ, ଯଦି ଭଲ ପାଇଁ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାଙ୍କର ବିଚାରଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଅଭ୍ରାନ୍ତ ସଠିକତା ସହିତ ଅନନ୍ତ ସତ୍ତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜାତି ସହିତ ହିସାବ ରଖୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କରୁଣା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଆହ୍ୱାନ ସହିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବାବେଳେ, ଏହି ହିସାବ ଖୋଲା ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଅଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ହିସାବ ବନ୍ଦ ହୁଏ। ଦିବ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ହୁଏ।"

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶତ ଚୁଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଚିତ୍ରଣ ସମୟରେ, ଲାଓଡିକିୟାନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ବିରୋଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅଧର୍ମର ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ବୋଲି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ପାତ୍ର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଞ୍ଚେ। ଏହି ସମସ୍ତ ସୂଚନା ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶନର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଚାରିଟି କ୍ରମୋନ୍ନତ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଚିତ୍ରଣ କରେ।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏବେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ତୁମର ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଅ।" ତେଣୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଇଲି; ଏବଂ ଦେଖ, ଉତ୍ତରଦିଗରେ ବଳିବେଦୀର ଫାଟକର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରରେ ଈର୍ଷାଜନକ ସେହି ପ୍ରତିମା ଥିଲା। ପୁଣି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ସେମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଦେଖୁଛ କି? ଏଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣା ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି, ସେସବୁ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ଦୂରେ ସରିଯାଏ କି? କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପୁଣି ଫେର, ତେବେ ତୁମେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବ।" ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଦ୍ୱାରକୁ ଆଣିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ପ୍ରାଚୀରରେ ଗୋଟିଏ ଛିଦ୍ର ଥିଲା। ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏବେ ପ୍ରାଚୀରରେ ଖୋଳ।" ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀରରେ ଖୋଳିଲି, ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଦେଖାଗଲା। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଭିତରକୁ ଯାଅ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖ।" ତେଣୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସରୀସୃପ, ଘୃଣିତ ପଶୁ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣାର ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି, ଚାରିପଟେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଅଙ୍କିତ ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣାର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତରିଜଣ ଲୋକ ଦାଣ୍ଡାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାଫାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଆଜନ୍ୟା ଦାଣ୍ଡାଇଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହାତରେ ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା, ଏବଂ ଧୂପର ଘନ ମେଘ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିଲା। ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣାର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଚିତ୍ରଗୃହରେ, ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ଦେଖିଛ କି? କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି।'" ସେ ଆଉ ମୋତେ କହିଲେ, "ତୁମେ ପୁଣି ଫେର, ତେବେ ସେମାନେ ଯେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖିବ।" ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତରଦିଗମୁଖୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଫାଟକର ଦ୍ୱାରକୁ ଆଣିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ସେଠାରେ ନାରୀମାନେ ତାମ୍ମୂଜ ପାଇଁ ବିଳାପ କରୁଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଏହା ଦେଖିଲୁ କି? ପୁଣି ଫେରି ଦେଖ; ତୁମେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବ।" ପରେ ସେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ନେଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାରପଥରେ, ମଣ୍ଡପ ଓ ବେଦୀର ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରାୟ ପଚିଶଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ପିଠ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦିଗକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଏହା ଦେଖିଲୁ କି? ଯିହୁଦା ଗୃହ ପାଇଁ ଏହା କି ହାଲୁକା କଥା, ଯେ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଏହି ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଛନ୍ତି? କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ହିଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୁଣି ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିବାକୁ ଫେରିଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନେ ନିଜ ନାକକୁ ଶାଖା ଧରୁଛନ୍ତି। ସେହିହେତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି; ମୋର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା କରିବ ନାହିଁ, ମୁଁ ଦୟା ମଧ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ମୋର କାନରେ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ।" ଯିହିଜିକିଏଲ 8:5–18.

ଯେତେବେଳେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ବେଦୀର ଦ୍ୱାରପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଇର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଆଗଲା ଯେ ସେ ଇର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁପ୍ତ କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ରୂପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ନେତୃତ୍ୱ, ଧୂପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଆଗଲା ଯେ ସେ ଏହି ସବୁଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ।

ତୃତୀୟ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ "ତମ୍ମୂଜ ପାଇଁ ନାରୀମାନେ ବିଳାପ କରୁଛନ୍ତି" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରଙ୍କ ଦିଗକୁ ପିଠି କରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା ପଚିଶ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ଏକ ନେତୃତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣାସ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେ "ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ" "ଦେଶକୁ ହିଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ, ଦେଖ, ସେମାନେ ଡାଳକୁ ନାକରେ ରଖୁଛନ୍ତି।" "ପ୍ରଚୋଦନାର ଦିନ" ସେହି ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ମୋହରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ହେଉଛି ସେହି ଚିହ୍ନ, ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମ ପାଇଁ ଅଧର୍ମର ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ। ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବ ସେହି ଛୋଟ ସମୂହଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଦେଶର ଘୃଣାସ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପୁରେ ପଡ଼ିଲେ। ଏବଂ ନୂନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂଆ ଓ ଯିଫୁନ୍ନେଙ୍କ ପୁତ୍ର କାଲେବ, ଯେମାନେ ଦେଶଟି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଛିଣ୍ଡିଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମଗ୍ର ସଭାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମେ ଯେ ଦେଶଟି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯାଇଥିଲୁ, ସେହି ଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦେଶ। ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆମକୁ ସେହି ଦେଶକୁ ନେଇଯିବେ ଓ ଆମକୁ ତାହା ଦେବେ; ସେ ଏକ କ୍ଷୀର ଓ ମଧୁ ପ୍ରବାହିତ ଦେଶ। କେବଳ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ଆହାର ସ୍ୱରୂପ; ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଛାଡ଼ିଯାଇଛି, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ।" କିନ୍ତୁ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କହିଲା। ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବେ? ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଛି, ସେସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ? ମୁଁ ମହାମାରୀଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରହୀନ କରିଦେବି, ଓ ତୋତେ ନେଇ ସେମାନଠାରୁ ବଡ଼ ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ଏକ ଜାତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବି।" ଗଣନା 14:5–12.

ଗଣନା ପୁସ୍ତ   କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଏଜିକିଏଲରେ ମଧ   , ବିଦ୍ରେ ।ହୀମାନଙ୍କ   ଦ୍ୱ ।ରା ସୃଷ୍ଟ   "ଉତ୍ତେ   ଜନା" ସେହି "ଚିହ୍ନ   "ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱ 1କାର କରିବାକୁ ବିଦ୍ରେ ।ହୀଙ୍କ   ଅସ୍ୱ 1କାରର ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ର   କାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ   ସମୟରେ ଯେ "ଚିହ୍ନ   "ଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ୱ 1କୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ   ଇତିହାସରେ ପ୍ର   କାଶିତ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱ   ରଙ୍କ   ଶକ୍ତ ି ର ପ୍ର   କାଶକୁ ପ୍ର   ତୀକୀଭୂତ କରୁଥିବା "ଚିହ୍ନ   " ଥିଲା। ପ୍ର   ।ଚୀନ ଇସ୍ର ।ଏଲ ସେମାନଙ୍କ   ର ଭିତ୍ତ ି ସ୍ଥ ।ପନାମ୍   କ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କ   ର ଶକ୍ତ ି ର ପ୍ର   କାଶର "ଚିହ୍ନ   "ଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱ 1କାର କରି ଈଶ୍ୱ   ରଙ୍କ ୁ ଉତ୍ତେ   ଜିତ କରିଥିଲ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ   ର ମୁଦ୍ର   ।ଙ୍କ   ନ କାଳରେ, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ର ।ଏଲ ମଧ   ସେହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ି ଭିତ୍ତ ି ସ୍ଥ ।ପନାମ୍   କ ଇତିହାସକୁ ଅସ୍ୱ 1କାର କରେ (ତାହାଙ୍କ   ବିରୁଦ୍ଧ   ରେ ପିଠି ଫେରାଏ), ଯାହା "ଚିହ୍ନ   " ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପୁନରାବୃତ ହେଉଥିବା ମଧ   ରାତ୍ର ି ର ହାକର ଇତିହାସର ଏହି ପୁନରାବୃତ୍ତ ି କୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ "ଚିହ୍ନ ି ବାକୁ" ସମର୍ଥ କରିଥାନ୍ତ   ।।

ଈଶ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶର ସେହି ପୁନରାବୃତ୍ତି କେବଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ମାତ୍ର ନୁହେଁଥିଲା, ବରଂ ସେହି ସତ୍ୟ ମଧ ଥିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତା, ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାନ୍ତେ।

ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ହେଉଛି—ଯେ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଚାରି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀ ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ପଚିଶ ବର୍ଷ ପରେ ୧୮୮୮ ମସିହାରେ, ଗୁପ୍ତ କକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତୀକ ସହିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ବିଦ୍ରୋହ ଆସିଲା। ଏକତିରିଶି ବର୍ଷ ପରେ, 1919 ମସିହାରେ, W. W. Prescottଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ The Doctrine of Christ ନାମକ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହାକୁ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ତାମ୍ମୂଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ତାହାର ଅଠତିରିଶି ବର୍ଷ ପରେ, 1957 ମସିହାରେ, Questions on Doctrine ନାମକ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ଆସିଲା, ଯାହା ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଦିତ ହେଉଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସନ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫେରିଯିବେ, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ।

ଆମେ ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ମିନିଆପୋଲିସ ସାଧାରଣ ସମ୍ମେଳନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର ବିଦ୍ରୋହର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀକୁ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ। ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଯହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଯେରୁଶାଲେମରେ ଘଟେ; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହର ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦା ସେହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ହିଁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଯେହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, 'ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଉଠିବେ, ଏବଂ ଅନେକଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବେ।' ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଉଠିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କଲେ, ଏବଂ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇଗଲେ। ଜାଦୁକର ଓ ତାନ୍ତ୍ରିକମାନେ, ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ଦାବି କରି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ପର୍ବତର ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷିତ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମଧ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଚିହ୍ନ ଭାବେ ଦିଆଯାଇଛି। ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି। ଆମେ କି ଏହି ଡାକ ଶୁଣୁନାହୁଁ କି, 'ଦେଖ, ସେ ମରୁଭୂମିରେ ଅଛନ୍ତି'? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମିଳିବେ ବୋଲି ଆଶା କରି, ହଜାର ହଜାର ଲୋକ କି ମରୁଭୂମିକୁ ବାହାରି ଯାଇନାହାନ୍ତି କି? ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ମଣିଷମାନେ ମୃତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୋଗ ରଖୁଥିବାର ଦାବି କରନ୍ତି, ସେହି ହଜାର ହଜାର ସମାବେଶରୁ କି ଏବେ ଏହି ଆହ୍ୱାନ ଶୁଣାଯାଉନାହିଁ, 'ଦେଖ, ସେ ଗୁପ୍ତ କୋଠରୀମାନଙ୍କରେ ଅଛନ୍ତି'? ଏହି ଦାବିଟି ଆତ୍ମାବାଦ ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ'ଣ କହନ୍ତି? 'ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେପରି ବିଜୁଳି ପୂର୍ବଦିଗରୁ ବାହାରି ପଶ୍ଚିମଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚମକେ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ମଧ ହେବ।'" The Desire of Ages, 631.

ଗୁପ୍ତ କକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମାବାଦର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ଭିତରେ ଘଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ପାର୍ଥିବ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁପ୍ତରୂପେ ଭିତ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଟାଙ୍ଗି ରଖାଯାଇଥିଲା।

> ତେଣୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସରୀସୃପ, ଘୃଣିତ ପଶୁମାନେ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ଘରାଣୀର ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି, ଚାରିଦିଗରେ ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଘରାଣୀର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ତରି ଜଣ ପୁରୁଷ ଦାଁଡ଼ିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାଫାନଙ୍କ ପୁଅ ଯାଆଜାନ୍ୟା ଦାଁଡ଼ିଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କର ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ଧୂପର ଘନ ମେଘ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିଲା। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲ ଘରାଣୀର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଦେଖିଛ କି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷମାନଙ୍କରେ? କାରଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, 'ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି।'" ଯିହିଜ୍କେଲ 8:10–12.

ଏଜିକିଏଲ "ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣୀର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ରାଳୟର ଦେବାଳଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା," ଦେଖନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କୁହାଯାଏ ଯେ ଏହି ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷଙ୍କ "ଚିତ୍ରକଳ୍ପନାର କକ୍ଷ" ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଘଟୁଛି। ପ୍ରକୃତ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ବିଦ୍ରୋହ ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ।

> "ଜଗତର କ୍ରେତା ଓ ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ, ଯୀଶୁ ପାପର ଅଶୁଚିତାରୁ ହୃଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟଘୋଷଣା କରିଥିଲେ,—ସେହି ପାର୍ଥିବ ଆକାଙ୍କ୍ଷାମାନଠାରୁ, ସ୍ୱାର୍ଥପର କାମନାମାନଠାରୁ, ଦୁଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସମାନଠାରୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଷିତ କରେ। ମଲାଖି 3:1–3 ଉଦ୍ଧୃତ।" ଦ ଡିଜାୟର ଅଫ ଏଜେସ୍, 161.

ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଚର୍ଚ୍ଚର ଭିତରେ, ଏବଂ ଯେ ବୃଦ୍ଧମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚର ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଧର୍ମର ଏକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଧର୍ମ ହେଉଛି ଆତ୍ମବାଦର ଅଧର୍ମ। ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଜଳପ୍ଲାବନପୂର୍ବ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ପୁରା କରିଦେଇଥିଲେ।

> ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ବହୁତ ବଢ଼ିଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହାର ହୃଦୟର ଚିନ୍ତାଧାରାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା ସର୍ବଦା କେବଳ ଅଶୁଭମୟ ଥାଏ ବୋଲି ଈଶ୍ୱର ଦେଖିଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 6:5।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ କେବେ ଆତ୍ମବାଦ ଯେରୁଶାଲେମର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ସାମୁହିକ ଗଠନର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରବେଶ କଲା। "ଇସ୍ରାଏଲର ଘରର ପୁରାତନମାନେ" "ଅନ୍ଧକାରରେ," ତାଙ୍କ "ଚିତ୍ରମୟ" "କକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ" ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଏହାକୁ ପରିଚିତ କରାଏ ଯେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର "ଚିନ୍ତାମନ୍ଥନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା କେବଳ ମନ୍ଦ ଥିଲା।" ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଜଗତର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ନୋହଙ୍କ ଯୁଗର ଜଳପ୍ରଳୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଜଗତର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆତ୍ମବାଦରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଯେପରି ଏହାକୁ ଇଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢିର ପ୍ରତୀକରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ, ୧୮୮୮ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ କିମ୍ବା ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ସେସବୁ ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି ଯେ, ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସେହି ଇତିହାସ ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ବିଶାଳ ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ସ୍ପର୍ଶରେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର, ପଦ ଏକରୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିଲା।

> "ପୂର୍ବରୁ ଗଢ଼ି ନିଆଯାଇଥିବା ମତାମତଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟ ାଗ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛ ା, ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର—ଏହିଥିଲା ମିନିଆପୋଲିସରେ ଭାଇ ୱାଗନର ଏବଂ ଜୋନ୍ସଙ୍କ ମାଧ ମରେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପ୍ର କାଶ ପାଇଥିବା ବିରୋଧର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶର ଭିତ୍ତି । ସେହି ବିରୋଧକୁ ଉଦ୍ଦ ୀପିତ କରି ଶୟତାନ ଆମ

ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ, ବହୁ ପରିମାଣରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସେହି ବିଶେଷ ଶକ୍ତିକୁ ଅଲଗା କରି ରଖିବାରେ ସଫଳ ହେଲା, ଯାହାକୁ ଦେବତା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଯଦି ସେମାନେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ଜଗତକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେପରି ଏହାକୁ ଜଗତକୁ ବହନ କରିଥାନ୍ତେ। ଯେ ଆଲୋକ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ନିଜ ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଥିଲା, ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଗଲା, ଏବଂ ଆମ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ସେହି ଆଲୋକ ବଡ଼ ପରିମାଣରେ ଜଗତଠାରୁ ଦୂରେ ରଖାଯାଇଛି।" Selected Messages, book 1, 235.

୧୮୮୮ ମସିହାର ଇତିହାସ, ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ଆସିଥିବା ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦାନ କଲା। ୧୮୮୮ ହେଉଛି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ିର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହାକି ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ଏମିତି ଏକ ବିଦ୍ରୋହ ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ, ଯାହା ଯିହିଜ୍କିଏଲର ସତ୍ତରିଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଆତ୍ମବାଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା। ସେହି ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ନେତୃତ୍ୱ ପକ୍ଷରୁ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଚିତ୍ରିତ କଲା, ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା।

"ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷିତ ହେବ। ଏକ ପ୍ରବଳ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ଯେ ନେତୃତ୍ୱ 1844 ମସିହାରେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା, ସେହିଥିରେ 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶର ଅସ୍ୱୀକାରର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଅଂଶରୂପେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯାହାକୁ ସେହି ନେତାମାନେ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ସୀଲ୍ କରିବାର ଅବଧିର ଶେଷରେ ଘଟେ। ଏହା 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର ସାଢେ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ "ବିଶାଳ ଭୂମିକମ୍ପ" ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ତାହାର ପରାକାଷ୍ଠାକୁ ପହଞ୍ଚେ।

୧୮୮୮ ମସିହାର ସନ୍ଦେଶଟି ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବେ ଚୟନିତ ଜନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା।

"ଏ. ଟି. ଜୋନ୍ସ ଓ ଇ. ଜେ. ୱାଗନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଲାଓଦିକିଆ କଳିସିଆ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ହାୟ।" The 1888 Materials, 1053.

୧୮୮୮ର ବାର୍ତ୍ତା ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯାହା ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା ଯେ, ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ସମୟରେ, ଲାଓଦିକିଆ କଳିସିଆକୁ ସିଧା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସିଧା ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା, ଯେତେବେଳେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଜନସମୁଦାୟ ଉପରେ ଶ୍ୱାସିତ ହୁଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାବାହିନୀରୂପେ ଜୀବନକୁ ଆଣିବାର ଶକ୍ତି ରଖେ।

"ଶୁଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ, ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସଂସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଏକ ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ।"

"ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ଥିର ଅଗ୍ରଗତି ହେବ। ଏବେ ଆସନ୍ତୁ, ଆମର ମହାନ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖିବା। ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏହି ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ କୁହାଯାଇଥିବା ଶୁଣିଲି: 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ହୃଦୟ ଉପରେ ଗଭୀର ସ୍ପନ୍ଦନ ବିନା, ତାହାଙ୍କର ଜୀବନଦାୟକ

ପ୍ର   ଭାବ ବିନା, ସତ୍ୟ   ଏକ ମୃତ ଅକ୍ଷ   ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ।’” Review and Herald, November 18, 1902.

୧୮୮୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢିର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହେଉଥିବା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ତାରିଖରେ, ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ ଇସ୍ଲାମର ଆକ୍ରମଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣ ଥିଲା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଗଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ରତ୍ନସମ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ୍ମକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିପଦର ପୂରଣ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯାହା ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ସେହି ସମୟରେ ତୃତୀୟ ବିପଦର ଆଗମନକୁ ସ୍ଥାପିତ କଲା। ସେହି ଲୋକମାନେ ଏକବାର ସେହି ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଫେରିଲାପରେ, ହବକ୍କୁକଙ୍କ ଦୁଇଟି ଫଳକର ପବିତ୍ରତାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ପଟିକା ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହ—ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନସମୂହ ଏବଂ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିମୂଳ ମଧ୍ୟ—ଏକ ଏପରି ବିଦ୍ରୋହକୁ ପୂର୍ବଛାୟା ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କଲା, ଯାହା ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା; କାରଣ ପୁନର୍ବାର ଲାଓଦିକୀୟ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱକୁ ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନସମୂହକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏଜିକିଏଲ ଆଠରେ ଯେଉଁ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ିକୁ ପରିଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବୁ।

> “ଈଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ନେହଭାବ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଯାହା ନିତ୍ୟ ସତ୍ୟବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖେ। ଏହି ସ୍ନେହଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀସୁଲଭତାରୁ ମୁକ୍ତ, ପବିତ୍ର ଓ ପାବନ ଅବସ୍ଥାରେ ରକ୍ଷିତ ରହିବାକୁ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମାନବମାନେ ନିଜ ଗଣନାରୁ ନିତ୍ୟତାକୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର—ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ସେହି ଜଣେ ଯିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଭାଗ୍ୟକୁ ନିଜ ରକ୍ଷାଧୀନରେ ରଖିଛନ୍ତି—ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି। ନିଜମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନରେ ସକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ଧାରଣା କରି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ନମାଇଦେଇଛନ୍ତି।”
>
> “ମନୁଷ୍ୟର ମନ ପାର୍ଥିବ ହୋଇଯାଇଛି। ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ଛାପ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସ୍ଥାନରେ, ସେ ମାନବତାର ଛାପ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି। ତାହାର କୋଠରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଦେଖାଯାଏ। ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ସେହି ଅବମାନନୀୟ ଆଚରଣମାନ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଯୁଗର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ଆଶାର ସୀମାରୁ ପରେ ରଖିଦେଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ଦେଖାଯାଉଛି।” Signs of the Times, December 18, 1901.